

2024. december 19., csütörtök

Bír 13,2-7.24-25a; Zsolt 70; Lk 1,5-25

Sámson felnövekedett: az Úr lelke működni kezdett benne

A szentírási részek a vágyott és végül megkapott gyermek születéséről és Istennek ajándékozásáról szólnak.

Sok dologra vágyunk: egészségre, gazdagságra, sikerre, biztonságra, mindig valami jobbra, többre, mint ami már van. Hiszen ez a vágy lényege, olyanra törekedni, ami még nincs a birtokunkban.

Azt sem könnyű megfogalmazni, mit is kívánunk, mire is vágyunk valójában. Hiány van bennünk, valami új keletkezett az életünkben. De mi is az, ami ezt az úrt valóban betölti?

„Amikor túlságosan a földi dolgok kötik le figyelmünket és nem emeljük föl szemünket az égre, nem érezzük a nosztalgiát Isten iránt. Az evés, ivás, öltözködés kitölti életünket, és nem vágyunk valami többre. A pápa közösségi bulimiának nevezi ezt az állapotot, amikor mindennünk megvan, de a szívünk már érzéketlen.”

(forrás: *A napkeleti bölcsektől tanuljuk meg táplálni szívünkben az Isten utáni vágyat – Vatican News*)

Azt hiszem, ha a szívünk mélyére tekintünk, valójában arra vágyunk, hogy a gyermek a mi szívünkben is megszülessen, és Istennek tudjuk ajándékozni magunkat.

Hamar Gabi, Érd

